

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **OMIKRON TRADING LIMITED**, so sídlom v Nerine Chambers, P. O. Box 905, Road Town, Tortola, British Virgin Islands, zastúpenej JUDr. Veronikou Kubrikovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Martinčekova č. 13, proti povinnému **L. I.**, bytom **L. o vymoženie 7.818,19 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. Er 1291/2002, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 17. decembra 2013 sp. zn. 11 CoE 283/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice uznesením zo 7. marca 2013 č. k. Er 1291/20002 – 39 exekúciu zastavil a súdnej exekútorke nepriznal náhradu trov exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučný tituly - rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Levice č. 923/2000 z 27. novembra 2000, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 15. decembra 2000 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Levice č. 1238/2001 z 29. júna 2001, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 26. júla 2001 sa stali vzhľadom na uplynutie prekluzívnej desaťročnej lehoty právne neúčinné a preto exekúciu bolo potrebné zastaviť. O trovách exekúcie súdnej exekútorke rozhodol podľa § 196, a § 200 ods. 1 Exekučného poriadku.

Krajský súd v Nitre na odvolanie oprávneného rozhodnutím zo 17. decembra 2013 sp. zn. 11 CoE 283/2013 rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení uviedol, že

súd prvého stupňa správne postupoval, keď aplikoval § 277 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého, ak povinnosť platiť poistné na nemocenské poistenie a poistné na dôchodkové zabezpečenie vznikla pred 1. januárom 2004 a táto povinnosť nebola do 31. decembra 2003 splnená, pri ich platení a vymáhaní sa po 31. decembri 2003 postupuje podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 a o sankciách za nesplnenie povinnosti platiť poistné na nemocenské poistenie, poistenie na dôchodkové zabezpečenie, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004 a do 31. decembra 2003 neboli splnené, sa po 31. decembri 2003 postupuje podľa predpisov podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004. S prihliadnutím na uvedené bolo preto potrebné aplikovať § 25 ods. 1 a 2 a § 30 zákona č. 274/1994 Z. z. v znení platnom a účinnom do 31. decembra 2003, v zmysle ktorých rozhodnutie o pohľadávkach na poistnom na nemocenské poistenie a na dôchodkové zabezpečenie možno vykonať najneskôr do desiatich rokov odo dňa nadobudnutia jeho právoplatnosti a pre poplatok za nesplnenie oznamovacej povinnosti, penále a pokuty platia primerané ustanovenia o poistnom. Desaťročná lehota je lehotou prekluzívnou, v ktorej je potrebné rozhodnutie vykonať, t. j. výkon rozhodnutia nielen nariadiť, ale výkon rozhodnutia musí byť v tejto lehote aj skončený, pretože márnym plynutím prekluzívnej lehoty zaniká právo na vykonanie rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie oprávnený. Žiadal, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne, aby napadnuté rozhodnutie, ako rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil § 237 písm. f/ O. s. p. (účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom) a § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. (konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) a § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Poukázal na to, že exekučným titulom v exekučnom konaní je rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Levice č. 923/2000 z 27. novembra 2000, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15. decembra 2000. V čase nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu zákon o Sociálnej poisťovni inštitút preklúzie nepoznal. Je preto toho názoru, že na pohľadávky, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť do 30. júna 2001 sa vzťahuje právna úprava obsiahnutá v zákone o Sociálnej poisťovni v znení účinnom do 30. júna 2001, ktorá nepoznala inštitút preklúzie, poznala iba inštitút premlčania. Exekučný titul podľa názoru dovolateľa nebol v čase začatia exekučného konania prekludovaný a nie

je prekludovaný doposiaľ. Poukázal na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. decembra 2001 sp. zn. III. ÚS 89/2001, ako aj na rozhodnutie I. ÚS 164/2004. Ďalej poukázal na to, že povinný je fyzickou osobou a preto existuje reálny predpoklad, že nadobudne majetok či už prostredníctvom pracovnoprávneho pomeru, alebo darovaním, alebo dedením, prípadne inou formou. Predčasné zastavenie exekúcie zo strany súdu by upieralo oprávnenému možnosť riadneho uplatnenia svojho ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo 53/2001).

Povinný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p.. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Oprávnený vo svojom dovolaní odôvodnil § 237 písm. f/ O. s. p. (účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom), bližšie však neodôvodnil v čom toto porušenie odvolacieho súdu malo spočívať. Napriek tomu dovolací súd preskúmal či rozhodnutie odvolacieho súdu nevykazuje nielen túto vadu, ale aj vady podľa ďalších ustanovení § 237 O. s. p.. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

So zreteľom na obsah dovolania, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), dovolací súd poukazuje na to, že iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. nezakladá zmatečnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné. Za inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a sa spravidla považuje najmä porušenie ustanovení o dokazovaní, a to tým, že súd vôbec nezistoval skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci aj napriek tomu, že boli tvrdené a na ich preukázanie boli navrhnuté dôkazy, porušenie ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov (napr. osoba, ktorá mala byť vypočutá ako svedok, bola vypočutá ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, dôkaz listinou bol vykonaný v rozpore s § 129 O. s. p. a pod.), nevykonanie dôkazu navrhnutého účastníkom

na preukázanie rozhodujúcej skutočnosti, hoci súd následne dospel k záveru, že účastník neunesol dôkazné bremeno, odklon odvolacieho súdu od skutkových záverov súdu prvého stupňa bez zopakovania dôkazov alebo doplnenia dokazovania, nesplnenie poučovacej povinnosti, zohľadnenie skutočnosti, ktorá z dokazovania nevyplývala, opomenutie rozhodnej skutočnosti, ktorá vyšla v konaní najavo a logický rozpor v hodnotení dôkazov. Z obsahu spisu nevyplýva, že by sa súd neriadil Občianskym súdnym poriadkom

Dovolateľ ďalej namietal, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p., a iné vady konania v zmysle § 237 O. s. p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd nepriznal oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nemal dovolateľka úspech a povinný nepodal návrh na uloženie

povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2016

JUDr. Mária Š r a m k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Vanda Šimová